

MOEDERLIEFDE
Mama Olga met haar dochter.

TEDERE ZORG
Olga en William plaatsen Sandra in haar rolstoel.

VERLOSSING 14 FEBRUARI 2012: William heeft net vernomen dat zijn dochter zal leven en kust haar.

'BRAVO SANDRA,

HUIS William en Olga voor hun woning in Durham.

je hebt het gedaan'

Onze reporter was getuige van medisch mirakel

MEDICIJNEN De vele geneesmiddelen die Sandra elke dag moet nemen.

SLEUTELMOMENT 6 JANUARI 2012
Sandra krijgt de stamcellen van haar vader toegediend.

'Echt waar? Is het écht waar?' Eén onverwacht telefoontje bracht deze week in Amerika een wonderbaarlijk einde aan de jarenlange strijd van de ouders van Sandra Massart (10) uit Temse. Vier jaar lang bleven ze koppig vechten om hun dochter in leven te houden, dwars tegen de overtuiging van vele dokters in. 'Sandra zal leven! Het was vier jaar lang de hel, maar het was het allemaal waard.'

VAN ONZE REDACTEUR IN DURHAM, NORTH CAROLINA
CEDRIC LAGAST

Soms kan één telefoontje je hele leven omgooien. Het is dinsdagmiddag 14 februari, iets na twee uur. We wandelen samen met Sandra en haar vader William Massart door de imposante hal van het kinderziekenhuis van de vermaarde Duke University in de staat North Carolina, als plots de gsm van William rinkelt. Het is Gil, een van de Amerikaanse dokters met wie hij binnen vijf minuten een afspraak heeft. We zijn laat, en William neemt nerveus op. Maar al na enkele woorden klaart zijn gezicht op. 'Echt? Is het echt waar?'

Als hij inhaakt, blijft de vader enkele momenten stil. Overdonderd. Overbluft. En dan: 'De

transplantatie die Sandra begin januari kreeg, is een compleet succes. De dokters hebben net de resultaten van een bloedtest uit Philadelphia gekregen. Sandra heeft 98 procent van mijn stamcellen opgenomen. Ze wilden geen seconde langer wachten om ons het goede nieuws te vertellen. (stilte) Dit is het, dit is waarvoor we al die jaren gevochten hebben. De ziekte is verslagen, Sandra zal leven.'

Dan buigt de vader zich boven de rolstoel waar Sandra in zit. 'Hoor je dat Sandra? Het is gelukt. Je gaat niet meer ziek worden, zeggen de dokters. Bravo, Sandra. Bravo. Je bent zo flink geweest. Je hebt echt je best gedaan. Ik ben zo trots.'

Het is alsof we de getuige zijn van een medisch mirakel. Geen enkele arts wou de afgelopen jaren zeggen dat er hoop was

voor het kleine meisje uit Temse. Vlaanderen leerde haar en haar ouders vier jaar geleden kennen, toen ze onder de naam 'Red Sandra' geld zochten om hun dochtertje te redden. Sandra lijdt aan MLD, een zeldzame en fatale ziekte waardoor ze leek te verstenen. Hoewel dokters zeiden dat er geen remedie was, is het koppel al die tijd hardnekkig blijven zoeken.

Als we even later in een wachtzaaltje op de vierde verdieping zitten, blaast William stoom af. 'Het is vier jaar lang absoluut de hel geweest. We kregen slecht nieuws na slecht nieuws. Ik voelde me compleet machte-

” PAPA WILLIAM

Hoor je dat Sandra? Het is gelukt.

Je gaat niet meer ziek worden, zeggen de dokters

loos. Ik zag mijn dochter elke dag aftakelen. Wanhopig heb ik geld bijeengezameld. Daarna werd ik als een crimineel afgeschilderd. Vier vreselijke jaren. Maar wat ik nu voel, is zo sterk: